

Tihle Britové jsou prostě okouzlující!

Tihle Britové jsou prostě okouzující!

Anglický špringršpaněl

Stejně jako dřív se i dnes těší španělé velké oblibě, a proto je jen dobře, že jich je hned tolik různých plemen. Ať už jde o populární kokršpaněly, méně známé kooikerhondje, field nebo velšspringršpaněly... – jedno mají všichni společné: jsou prostě nádherní. S okouzující atraktivitou se snoubí nesrovnatelný šarm, nesmírně přátelská povaha a svěží podnikavý duch.

Všechny tyto vlastnosti se vztahují také na anglického špringršpaněla, kterého někteří laikové považují za trochu přerostlého kokršpaněla. Tento omyl můžeme snadno pochopit, přinejmenším když si vzpomeneme na dlouhé uši porostlé kučeravou srstí a hedvábné osrstění po celém těle malého španěla. Při podrobnějším pohledu však odhalíme celou řadu rozdílů.

ZCELA BEZPROBLÉMOVÍ

Angličtí špringršpanělé jsou naprosto bezproblémoví psi. Jsou tak přizpůsobiví a milí, že jsou bez obav vhodní i pro naprosté začátečníky, kteří ještě nikdy psa neměli.

Tito ušlechtilí Angličané se chovají v bytě nebo v domě naprosto nenápadně. Když jsou jejich majitelé zabráněni do své práce, psi polehávají a podřimují pod stolem. Spokojeně spí, dokud člověk sedí u televizoru, a celkově se chovají velmi decentně. Zbytečné štěkání je těmto nádherným psům zcela cizí.

Venku to ovšem vypadá úplně jinak. Tam je pro ně hlavním motem akce – a té potřebují mnoho. Angličtí špringršpanělé milují dlouhé procházky a s nadšením se pustí do aportování makety kořisti. Pokud nás baví vymýšlet na procházkách pestré úlohy pro psa, určitě můžeme počítat s nadšeným průvodcem. Přeskokovat přes padlý kmen stromu nebo po starém kmeni přecházet přes potok? Plazit se pod lavičkou a na druhé straně se opět objevit se zářícíma očima? Sprintovat slalomem mezi

Tihle Britové jsou prostě okouzlující!

stromy? To všechno je plně v duchu tohoto inteligentního psa s rozvinutou touhou po dobrodružství.

JAKÝ PÁN, TAKOVÝ PES...

Když je anglický špringršpaněl tak žádostivý pohybu, jsou tito psi vhodní jen pro aktivní sportovce? Známe to přece od border kolíí, australských ovčáků a dalších aktivních plemen, které jsou u pohodlnicky založeného člověka beznadějně znučení a nedostatečně vytížení. U anglického špringršpaněla jde o něco docela jiného. Tito psi se přizpůsobí dokonale životnímu rytmu svého člověka. To znamená, že jsou schopni zvyknout si na aktivní trávení volného času a s nadšením se do něho zapojit, ale spokojí se i s podstatně menší dávkou pohybu v případech, kdy jejich majitel nepatří právě mezi sportovce.

ZMLSANÝ JAZÝČEK

Pokud se někdo méně pohybuje, potřebuje také méně kalorií - ale tato pravda naráží při výživě mimořádně příchýlných anglických špringršpanělů na pramálo pochopení. Tito psi totiž jedí rádi, no ano, dokonce s nadšením, a o nějakých dietních rozpisech si nemyslí nic dobrého.

Z tohoto důvodu by měli majitelé těchto čtyřnohých labužníků dbát na to, aby výživa jejich psů odpovídala skutečné dávce pohybu. Jakmile se na žebrech usadí nadbytečná kila, je zpátky ke krásné postavě dlouhá a trnitá cesta.

LOVECKÝ VĚST?

Ve své domovině v Anglii patří angličtí špringršpanělé mezi nejoblíbenější lovecká plemena. Jsou vynikající na stopě, při slídění dokážou prohledat velkou

plochu, úspěšně vyženou zvěř a po výstřelu ji spolehlivě aportují. Tento nadaný lovecky upotřebitelný pes je ideálním průvodcem samostatně lovících lovců.

Musíme tedy vést anglického špringršpaněla lovecky, aby se cítil dobře a aby žádná z jeho vrozených vloh nepřišla zkrátka? To řada majitelů vyvrací. Angličtí špringršpanělé jsou nejen dobří lovečtí psi, ale především také vynikající rodinní psi. Pro ně je důležité žít v úzkém kontaktu s rodinou a mít dostatek činnosti. Ta ovšem nemusí nutně zahrnovat lovecké nasazení.

V Anglii se již celé desítky let chovají dva typy anglických špringršpanělů: pracovní a výstavní linie. Důsledky pro potenciální majitele těchto půvabných španělů jsou zřejmé: jestliže nacházejí

uspokojení v lovu, vyberou si štěně z úspěšných pracovních vedených linií. Jestliže ovšem chtějí čistě rodinného psa s méně vyjádřeným loveckým pudem, přidrží se výstavních linií.

Lovecký pud našich psů je zvladatelný. Budete-li je včas vychovávat s pamlskem a láskou, můžete s nimi chodit bez problémů na procházku na volno.

U kola nebo vedle koně? Žádný problém! Angličtí špringršpanělé nejen vysloveně milují děti a jsou velmi hraví, ale jsou velmi vhodné také pro nejrůznější odvětví kynologických sportů ve volném čase. Na cvičišti agility se brzy ukážou v pravém světle - ne jako lvi salonů, ale především jako pohybliví a jako smršť rychlí psi, kteří s lehkostí a elegancí zvládají všechny překážky. Tito psi, postrádající jakékoliv sklony k dominanci, jsou dokonalými průvodci i při jízdách na kole nebo jako průvodci jezdců na koních. Jestliže rádi běháte pro zdraví, je anglický špringršpaněl přímo neúnavným průvodcem.

ROSTOUCÍ POPULARITA

Třebaže anglický špringršpaněl je v Anglii velmi oblíbeným plemenem, na kontinentu i u nás zná toto okouzlující plemeno jen poměrně velmi málo milovníků psů. Zdá se však, že se tento stav v poslední době pomalu mění: Popularita půvabných anglických špringršpanělů v poslední době roste.

To jsme viděli například na poslední světové výstavě psů v Dortmundu, kde budili angličtí špringršpanělé velkou pozornost. Řadě zájemců o plemeno se líbí jeho stále ještě přijatelná velikost (kohoutková výška činí v průměru 51 centimetrů). Anglický špringršpaněl je větší než kokršpaněl, který se někomu

Anglický špringršpaněl je v Anglii velmi oblíbeným plemenem, u nás ho však zná poměrně málo milovníků psů

Krásna a elegancie tohoto nádherného plemene se projevuje bezesporu již u štěňat

Tihle Britové jsou prostě okouzující!

S tříslovou
barvou se
setkáváme
vzácně, ale je
to velmi
atraktivní
zbarvení

Tihle Britové jsou prostě okouzlující!

Tri nádherné barvy najednou (zleva doprava): hnědobílá, černobílá, tříslová

zdá prostě příliš malý. Přesvědčivě působí i celková robustnost psů tohoto příjemného plemene.

ZDRAVÍ

A pokud jde o zdraví: to je téma, které odpovědní chovatelé španělů rozhodně nepřehlížejí. Jde o hodně diskutovanou fukosidózu, kterou však lze rozpoznat pomocí testu DNA, a díky tomu ji lze také chovatelsky kontrolovat (například v klubu loveckých španělů v Německu je tento test povinný stejně jako test progresivní retinaatrofie a dysplazie kyčelního kloubu). Průměrný věk 13 až

U výstavních linií je lovecký pud méně vyjádřen než u pracovních linií

14 let je ostatně výsledkem celkově velmi odpovědného přístupu chovatelů.

PÉČE

Hladká srst anglického špringršpaněla vyžaduje pravidelnou péči. Jestliže někdo nemá chuť pravidelně sáhnout po hřebenu a kartáči, měl by se raději poohlédnout po krátkosrstém plemeni. Nedostatek péče o srst špringršpaněla totiž znamená zplstnatělé uzlíky srsti, ekzémy a další problémy s kůží. Tito elegantní Angličané se dvakrát až třikrát ročně trimují, vnitřní strany uší se pravidelně vystříhávají a nejméně dvakrát týdně potřebují důkladně vykartáčovat.

Jestliže ovšem někdo nemá čas nebo chuť věnovat se pravidelnému trimování srsti psa, může tuto péči přenechat také profesionálovi.

PLEMENO STARŠÍ NEŽ 600 LET

Tvrdí se, že plemeno anglický špringršpaněl je známo již více než 600 let. Dříve se tyto hbití psi používali k zahánění ptáků do sítí. Jeho přesný původ je však obestřen tajemstvím a spoustou dohadů: „Špringršpaněl pochází z křížení s black-and-tan teriéry; vévoda z Norfolku vyšlechtil varietu, která výkonněji a plynuleji revíruje než běžný špringršpaněl. Tito psi jsou velmi oddaní a přichylní, a pokud musí změnit svého pána, často pojdou,“ napsal Youatt v roce 1845. Předpokládá se, že norfolkský španěl byl výchozím plemenem při

šlechtění dnešních špringršpanělů. Kmotrem tohoto plemene byl vévoda z Norfolku a podle všeho byl prvním, kdo uvedené psy choval čistokrevně. „[...], ovšem pak bylo toto plemeno vytlačeno jinými španěly a nakonec se už v čistokrevných liniích nenacházelo,“ vysvětluje renomovaný kynolog Hans Räber. Norfolští španělé byli bílí s tmavě hnědými nebo černými plotnami a hnědí bělouši a svého času to bylo poměrně značně rozšířené plemeno. Bílé lysinky na čele a bílé špičky ocasu se považovaly za známku velké ušlechtilosti. „Proto jim chovatelé nekupírovali ocasy. Norfolkský španěl byl vynikajícím vodním psem a aportérem. Údajně byl značně podobný setrovi a v kohoutku měl zhruba 48 centimetrů,“ tvrdí Räber.

MEZI KOKREM A SETREM

První angličtí špringršpanělé se pod tímto názvem poprvé objevili na anglických výstavách kolem roku 1900. Od roku 1902 existuje prokazatelně chov podle platného standardu, který s sebou nese jasné vymezení vůči ostatním plemenům španělů. Dnešní podoba anglického špringršpaněla je mimořádně zdařilou přechodovou formou mezi kokrem a setrem. G. M. ■

Standard krátce

ČÍSLO STANDARDU FCI: 125

ZEMĚ PŮVODU: Velká Británie

CELKOVÝ VZHLED: Vysloveně půvabný pes střední velikosti; na vyšších běžích než ostatní španělé.

VELIKOST: Kohoutková výška větší než cca 51 cm

POVAHA: Přátelská, vyrovnaná, přizpůsobivá.

OSRSTĚNÍ: Hladké a dobře přiléhající k tělu. Bohaté osrstění (praporec) na běžích a na uších.

BARVY: Všechny barvy španělů jsou povoleny; černobílá, hnědobílá a tříslová.

KONTAKT: Klub chovatelů loveckých slídičů, M. Kašpar, 765 52 Hutisko -Solánek 234